70STE JAARGANG No. 8744 DONDERDAG 11 JUNI 1953

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling).
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Bern aarzelt

Zwitserland zal MISSCHIEN afwijzend besluit herzien

Opperbevel van V.N. bleek een openbaring

Bern. — Van officiele zijde is te Bern verklaard, dat Zwitserland misschien terug zal komen op het besluit niet deel te nemen aan de commissie voor de krijgsgevangenen.

Openbaring!

Het hoofd van het politieke departement in Zwitserland, de heer Petipierre, heeft medegedeeld, dat zijn departement Woensdagochtend inlichtingen van de Zwitserse legatie te Washington had ontvangen, waar uit bleek, dat het Zuid Koreaanse leger onder opperbevel staat van de Verenigde Naties en dat alle Noord Koreaanse en Chinese gevangenen onder de jurisdictie van de Verenigde Naties staan.

In het licht van die feiten zou de Federale Raad van Zwitserland er mogelijk toe kunnen worden gebracht goed te vinden, dat Zwitserland in de commissie voor de krijgsgevangenen zitting neemt.

Zweden en India bereid

Zweden heeft thans de Verenigde Staten officieel doen weten dat het bereid is zitting te nemen in de commissie voor de krijgsgevangenen op Korea.

Premier Nehroe heeft te Londen aan journalisten verklaard, dat India erin had toegestemd militairen naar Korea te zenden voor het werk van de repatrieringscommissie, „omdat de betrokken partijen ons daartoe hebben uitgenodigd en er militairen nodig zijn voor het werk betreffende de krijgsgevangenenkampen".

Dreigende woorden

Seoel. — Na zijn terugkeer uit de V.S. in Seoel heeft de chef van de staf van het Zuid Koreaanse leger, generaal Paik Soen Joep te Seoel verklaard, dat het Zuid Koreaanse leger alle niet-communistische gevangenen, die onder zijn bewaking staan zal vrijlaten voordat de repatrieringscommissie van de Verenigde Staten in Korea aankomt. De generaal voegde hieraan toe orders hiertoe gekregen te hebben van president Rhee.

De Zuid Koreaanse ambassadeur in de Verenigde Staten Joe Tsjan Jang heeft in Cleveland een redevoering gehouden waarin hij heeft gezegd, dat de Verenigde Naties in de ogen van de Aziatische landen de oorlog hebben verloren.

Jeugdig protest

Poesan. — Grote groepen meisjes, waarvan sommigen niet ouder dan tien jaar hebben in Poesan tegen de wapenstilstandsovereenkomst gedemonstreerd. Er waren spreekkoren, o.a. van de leuze „Verenigde Naties verkoop Korea niet". Er was een sterke politie macht op de been. De meisjes huilden en trokken elkaar aan de kleren.

Men kreeg de indruk dat het schoolkinderen waren, die door hun onderwijzers werden geleid — aldus seint de correspondent van Reuter die de demonstratie meemaakte. De van helmen voorziene Amerikaanse politie was vervangen door Zuid Koreaanse politie.

Toen de demonstraties goed aan de gang waren begon het te regenen maar dit belette de meisjes niet voor te gaan met te schreeuwen en te roepen en hun rouw te demonstreren.

Ook volwassenen deden aan de demonstraties mee, zelfs muziekkorpsen. Zelfs een groep toneelspelers, die een korte voorstelling gaven van het oprukken der Zuid Koreaanse troepen in Noordelijke richting.

Edward Hillary, die 34-jarige Nieuw Zeelander, die tot de moedige beklimmers van de Mount Everest behoorde en op een hoogte van 29.000 voet de Union Jack plantte, keerde evenals zijn makkers ongedeerd in het hoofdkamp van Kolonel Hunter terug. Koningin Elisabeth heeft de succesvolle bergbeklimmers telegrafisch haar gelukwensen doen toekomen.

Kurt Carlsen in Noordwijk

Zaterdagmorgen 13 Juni wordt in Noordwijk aan Zee een nieuw reddingstation van de K.N.Z.H.R.M., dat door iemand, die onbekend wenst te blijven, is geschonken, officieel geopend. De motorreddingboot zal de naam „Kurt Carlsen" dragen.

De drager van deze naam, die door zijn moedig volhouden op de zinkende „Flying Enterprise" een wereldfaam heeft veroverd, zal bij de plechtigheid aanwezig zijn.

Tsjechische geldzuivering mislukt

Wenen. — De Tsjechoslowaakse president Zapotocky heeft Woensdagavond in een radiorede voor Radio Praag uitgesproken medegedeeld, dat in Tsjechoslowakije op verscheidene plaatsen ongeregeldheden en protestbewegingen tegen de herziening van het geldwezen — dat onlangs is uitgevoerd — zich hebben voorgedaan.

Functionarissen van de „Raad van vrij Tsjecho-Slowakije", hebben te New York verklaard, berichten te hebben ontvangen, volgens welke de geldzuivering in Tsjecho-Slowakije, de oorzaak van „een golf van zelfmoorden" is geweest. In Praag steeg het sterftecijfer zo zeer, dat begrafenissen 8 a 10 dagen moesten worden uitgesteld.

Engelse tevredenheid

Londen — Sir Winston Churchill heeft gisteren de overeenstemming, die is bereikt tussen de eerste minister van de landen der Gemenebest een „uiterst belangrijk document genoemd als men in overweging neemt, dat hetgeen er in is vastgelegd, de denkbeelden vertegenwoordigt van bijna een kwart van de wereldbevolking".

Vooral de steun, die Churchill voorstelt om een vier-mogendheden-conferentie op hoog niveau te houden en wel zo snel mogelijk, had de Engelse minister dankbaar gestemd.

Voorwaardelijk Bermuda

Washington — Het Witte Huis heeft officieel bevestigd, dat de conferentie op de Bermuda-eilanden der Westelijke „Grote Drie" niet op 17 Juni, de datum, die voorlopig voor deze conferentie was vastgesteld, zal worden gehouden.

Het hangt van de volgende punten af, welke datum nu voor de conferentie zal worden aangewezen, nl.:

1. De vorming van een nieuwe Franse Regering.

2. Het verloop der onderhandelingen te Pan Moen Djon.

Koreaans Labyrinth

Korea is een labyrinth waarin alle wegen nergens anders schijnen heen te leiden dan naar een nog grotere verwikkeling der problemen. De wereld in het algemeen is opgelucht en verheugd over de wapenstilstand die nu voor het grijpen schijnt te liggen, en die opluchting laat zich verstaan wanneer men leest, dat dit conflikt reeds meer dan 2 millioen slachtoffers heeft geëist. De meest luidruchtige uitzondering op deze algemene regel der voldoening, is Zuid Korea zelf, het land „waar alles om begonnen is". Dit land neemt geen genoegen met de bestendiging van een verdeling in Zuid- en Noord Korea, en het maakt ernstige plannen om ondanks de door de V.N. aanvaarde wapenstilstand met eigen mankracht naar het Noorden op te rukken.

Deze onbuigzame wil om te verenigen wat gescheiden was, is niet verwonderlijk. Vanaf het begin van deze eeuw heeft Syngman Rhee, de huidige President, reeds met inzet van geheel zijn leven gevochten om Korea een (van de Japanse overheersing) onafhankelijke natie te maken, enkel en alleen om zijn levenswerk in 1945 te zien uitlopen op een verdeling over de 35ste breedtegraad terwijl er twee bezettende mogendheden kwamen in plaats van een: Rusland in het Noorden en Amerika in het Zuiden. **Wanneer** deze verdeling **aan het** eind van een driejarige bloedige worsteling practisch weer gehandhaafd wordt, is voor hem de strijd om niet gestreden.

De V.N. bezien het conflikt en de hangende oplossing met geheel andere ogen. In Juni 1950 overschreden de Noordelijken wederrechtelijk de 38ste breedtegraad en bedreven daarmee een onrechtvaardigheid, die de wereldbond der volken niet wilde dulden: zij greep naar de wapenen. Nu, na drie jaar is de situatie zo dat de agressors praktisch naar hun punt van uitgang zijn teruggeworpen. In hun onrechtvaardige doeleinden zijn ze belemmerd en daarmede was de morele plicht van de V.N. vervuld.

Niettemin wil Zuid Korea oprukken Of het in die wil volharden zal, wanneer puntje bij paaltje komt, staat natuurlijk te bezien. Maar als het nu de voet eens stijf houdt.... Zuid Koreanen bewaken alle Noord Koreaanse en Chinese krijgsgevangen-kampen, uitgezonderd één: dat van Kojo, waarin de diehard-communisten zitten en die onder de zorg van de Amerikanen staan. De V.N kan dus wel onderhandelen over de repatriëring van de krijgsgevangenen, maar....

En wanneer de Zuid Koreanen alleen proberen op te rukken, wanneer ze verslagen worden, wanneer de Communisten naar het Zuiden stromen.... kan de V.N.... kan Amerika daar werkeloos bij toezien? Kan geduld worden dat de Roden, zowel in het Noorden (Sakhalin) als in het Westen, de naaste buren van Japan worden?

Korea is een labyrinth en zelfs met een wapenstilstand is de uitgang nog niet gevonden.

Bidault door één stem naar huis gezonden

Parijs — De Franse Nationale Vergadering heeft geweigerd Bidault, leider der Volksrepublikeinen (MRP) als kabinetsformateur te aanvaarden. Hij kreeg namelijk 313 stemmen in plaats van de vereiste meerderheid van 314.

Vele afgevaardigden hadden critiek op Bidault in verband met zijn verzoek om speciale volmachten en zijn houding ten aanzien van de vorming van een Europees leger.

Auriol consulteert.

President Auriol heeft vanmorgen in een communiqué medegedeeld, dat hij vanmiddag de voorzitters van de fracties in de Nationale Vergadering zal ontvangen om te vernemen, wie zij wel geschikt achten als kabinetsformateur. Deze zal onmiddellijk daarna als zodanig worden benoemd.

Indien inderdaad met de fractievoorzitters overeenstemming wordt bereikt, is de goedkeuring van de Nationale Vergadering vrijwel zeker. Dit is overigens niet de normale gang van zaken, want die is dat de president zelfstandig een candidaat uitzoekt, die op zijn beurt eerst met de partijleiders onderhandelt. President Auriol hoopt waarschijnlijk met deze nieuwe methode sneller tot resultaat te komen.

— Kroonprins Akihito van Japan is op het Elysee door president Auriol van Frankrijk in audiëntie ontvangen.

Italiaanse verkiezing

Kleinst mogelijke meerderheid

Rome — De uitslag van de Italiaanse verkiezingen luidt: Zetelverdeling in de Senaat: regeringspartijen 125; communisten en links socialisten 87, koningsgezinden 16, nieuwe fascisten 9, totaal 237 zetels.

Bij de verkiezingen voor de Tweede Kamer konden de middenpartijen de meerderheid van 50 plus één niet behalen, welke vereist is voor het verkrijgen van ⅔ van het totaal aantal zetels van 590. Het centrum krijgt wel een gewone meerderheid. De middenpartij zou 303 zetels krijgen tegen de oppositie 287.

Volgens latere berichten is het toch mogelijk, dat het centrum ⅔ van het totaal aantal zetels toegewezen krijgt. De minister van binnenlandse zaken verklaarde, dat 1.300.000 stemmen worden betwist. Deze stemmen zijn nog niet in de uitslag verwerkt. Indien een bepaald gedeelte hiervan aan de regeringspartijen zou worden toegekend, zouden deze toch meer dan de helft der voor de Tweede Kamer uitgebrachte stemmen op zich verenigen en hiermede de „premie" van ⅔ der zetels verwerven.

Eisenhower in Mineapolis:

Samenwerking is compromis

Minneapolis — President Eisenhower hamerde in een redevoering, die hij in Minneapolis uitsprak op het thema dat eenheid van alle Verbondenen over de gehele wereld een noodzaak is. Hij zeide, dat de Verenigde Staten, hoewel de krachtigste natie ter wereld, niet hun eigen besluiten kunnen nemen om te staan en te strijden waar zij dat zelf verkiezen.

Tegen het communisme — aldus de Amerikaanse president — is een totale verdediging nodig en „evenals er geen wapen te klein is of een strijdtoneel te afgelegen, zo is er geen vrij land te nederig om vergeten te worden". Wij hebben allen geleerd, eerst uit de aanvallen van de Nazies en later uit die van de communisten, dat alle vrije landen tezamen weerstand moeten bieden om niet afzonderlijk te vallen. Deze „essentiële onontbeerlijke eenheid" betekent „compromissen" — zo luidde de conclusie van president Eisenhower.

Oost Duitsland gooit roer om

Vluchtelingen Amnestie Vrijheid voor de Kerk

Berlijn. — In de afgelopen nacht zijn in Oost Duitsland diep ingrijpende veranderingen gekomen. Er is namelijk bekend gemaakt dat aan gevangenen amnestie zal worden verleend, dat particuliere handelaren in aanmerking kunnen komen voor credieten en dat vluchtelingen, die naar het Westen zijn uitgeweken naar Oost Duitsland zullen mogen terugkeren en hun oude posities zullen mogen innemen, zonder dat hen enige straf zal worden opgelegd.

— Het hoofd van de Oostduitse kanselarij, Walter Bartel, is volgens een bericht in het orgaan van de Amerikaanse strijdkrachten in West-Duitsland, „Neue Zeitung", naar het Westen uitgeweken.

— Geruchten doen de ronde dat Walter Ulbricht ontheven is van zijn functie als secretaris-generaal van de Oost Duitse (communistische) Eenheidspartij.

VERGELIJK MET EVANGELISCHE KERK

Berlijn. — Het hoofd van de Evangelische Kerk in Duitsland, Bisschop Otto Dibelius, en de Oost Duitse premier Grotewohl zijn het eens geworden over een programma van negen punten ter beëindiging van het conflict tussen Kerk en Staat — meldde het Oost Duitse nieuwsbureau ADN.

De voorwaarden zouden luiden:

Degenen, die wegens acties voor de kerk zijn gearresteerd zullen worden vrijgelaten.

Het Godsdienstonderwijs op de scholen zal weer kunnen worden gegeven.

De „Jonge Gemeente" — de jeugdvereniging van de Kerk — kan haar werk ongehinderd voortzetten.

De Kerk zal zich onthouden van critiek strijdig met de grondwet.

De Kerk zal zich niet bemoeien met het economische en politieke leven van het land.

— Morgen zal er in het Groeps Artillerie Training Centrum te Djakarta, een officiële plechtigheid plaats vinden, ter gelegenheid van het feit, dat de Nederlandse Militaire Missie zijn taak in Indonesië beëindigt.

Recht tot het Hart

— Het is dikwijls veel erger het leed van anderen te voelen, dan eigen leed te dragen.

„Curacao" en de R.R.

In „Curaçao" van 6 Juni laat de redactie haar licht schijnen over de „Reorganisatie van de Regeringsraad" en wat we in die stralenbundel te zien krijgen is wel even nadere aandacht waard.

Het blad reageert allereerst tegen een formulering in een ANP-bulletin gegeven, dat n.l. de C.O.P. de portefeuille van Justitie voor zich opgeëist zou hebben. Daarbij worden alle stappen, die de C.O.P. in deze aangelegenheid nam zorgvuldig gekoppeld aan die van de K.V.P. en dit o.i. niet ten onrechte. „Curaçao" omschrijft het naar voren brengen van de neutrale figuur Mr I. de Castro Yohai dan als een stap, die tot gevolg zou hebben, dat de C.O.P. **uit de Regeringsraad trad.** Deze interpretatie van de Yohaicandidatuur doet enigermate bevreemdend aan, dit te meer omdat — naar het blad schrijft — ingeval de C.O.P. de plaats in de Regeringsraad door een eigen partijman zou willen bezetten, Mr. Yohaai onmiddellijk ontslag zou dienen te vragen. Deze neutrale figuur werd dus èn door de C.O.P. gesteund, èn de C.O.P. behield onverminderd recht op haar zetel in de R.R. De voor de hand liggende conclusie is, dunkt ons, in die omstandigheden dat de C.O.P. niet uit de R.R. trad doch er in bleef en dat ze daartoe, zolang ze niet over een eigen partijcandidaat beschikte, genoegen nam met een voor haar aanvaardbare neutrale figuur. De K.V.P. nam genoegen met de candidaat, om dat hij door de C.O.P. naar voren werd gebracht en de C.O.P. bij het uittreden van C.O.P.'er Dr. E.J. van Romondt het recht had een nieuwe candidaat naar voren te brengen — althans zolang ze in die nieuwe candidaat deel wenste te nemen aan de Regeringsraad.

Uit het voorgaande blijkt zonneklaar dat de Justitie-zetel de bijzondere belangstelling van beide partijen genoot. De bovengegeven oplossing was immers wel zo hachelijk dat de nood om ze te aanvaarden wel zeer groot gewcest moet zijn.

Uiteindelijk is de kwestie geregeld, doordat het politionele deel van Justitie in handen van Landsminister J. H. Sprockel kwam. Dit in tweeën scheuren van een portefeuille is wellicht al evenzeer een noodoplossing als de candidatuur-Yohaai. Maar zo het dit is, wordt de „gedachte" achter de verschillende pogingen er slechts te duidelijker door.

Het blad „Curaçao" doet het voorkomen alsof de K.V.P. teruggekomen zou zijn op zijn gegeven woord t.a.v. de candidatuur-Yohaai, toen de partij er door „van de kant van de N.V.P." verspreide geruchten achter kwam „dat de neutrale figuur-Yohaai in het verleden „Democratische" neigingen gehad zou hebben". Het is jammer, dat ons Weekblad wel van deze geruchten vernam en niet van die anderen, die wilden, dat er door de regeringspartijen opgewezen werd, dat het oorspronkelijk schema der R.R luidde: 6 partijmannen — 1 neutraal. Door de candidatuur-Yohaai zou dit schema gewijzigd worden tot 5 partijmannen — 2 neutraal en daar werden bezwaren tegen geopperd, waarbij men wel moedwillig blind moet wezen om niet te zien, dat er iets in steekt.

Het schijnt echter dat „Curaçao" op zijn zachtst gezegd zich niet zeer bevoegd heeft, de ogen goed open te doen, want als motief, waarom de K.V.P. Yohaai liet vallen en vrede nam met UNA's Arends, wordt zonder meer opgegeven: het onbeheerst verlangen om Sprockel op zijn stoel te houden. Wij geloven, dat een goed geïnformeerd „Curaçao" niet onwetend kan zijn betreffende het feit, dat aan de C.O.P. loyaal de gelegenheid geboden werd om in plaats van een neutrale figuur één harer partijmannen naar voren te brengen. Het gevolg is geweest, dat, zoals iedereen thans in het „Tableau de la troupe" van de R.R. zien kan, de C.O.P. daarin niet vertegenwoordigd is, maar dat de representant van die partij bij de aanvaarding van het gereconstrueerde kabinet in de Staten zulke welwillende woorden naar voren bracht, dat het blad „Curaçao" die teleurstellend vond.

Is dit niet de proef op de som? De proef, die bewijst dat het hele artikel van „Curaçao" een scheve voorstelling van zaken geeft. De redenering van het blad in deze is gelijk aan die, welke het elders in hetzelfde artikel over een ander onderwerp geeft. Daar wekt het optreden van de „Amigoe" m.b.t. deze kabinetsaangelegenheden „verbazing" in politieke kringen. Kennelijk omdat men uitgaat van de suppositie, dat de „Amigoe" een K.V.P.-blad is. Het is de redenering van de rechter, die volhoudt dat Barbertje door hem in levende lijve de rechtzaal binnentreedt Barbertje niet kan zijn, omdat het voor hem nu eenmaal vaststaat dat Barbertje vermoord werd.

Roden drongen door in linies van VN

Seoel. — Ruim 5000 Chinezen hebben Woensdagavond aan het Oostelijke front in Korea een aanval uitgevoerd, waarbij zij op vier plaatsen doordrongen in de linies van de Verbondenen — aldus is medegedeeld door het achtste Amerikaanse leger. Het gebied wordt verdedigd door Zuid Koreaanse troepen, die heftige tegenstand bieden.

CURACAO

OP ORIENTATIE BEZOEK

Het plan Karner begint te werken, zou men zo zeggen, indien men weet, dat op Curaçao is gearriveerd de heer J. A. L. Brouwer, directeur van de NV Jansen-Dings fabriek, welke zich toelegt op de fabricage van dakpannen, buizen enz.

Zoals bekend zouden er volgens de bekomen inlichtingen mogelijkheden bestaan in Venezuela voor een fabriek van dakpannen.

De heer Brouwer is gisteren per KLM gearriveerd en zal hier met het departement van Economische Zaken en de Landsminister van Welvaartszorg besprekingen voeren.

PICNIC PARTY TER GELEGENHEID VAN PORTUGESE ONAFHANKELIJKHEIDSDAG

Ter gelegenheid van de Portugese Onafhankelijkheidsdag bood de CPIM-CSM de Portugese werknemers een grootse barbecue pic-nic party aan, welke in de plantage van Groot St Joris zijn beslag kreeg. Er was drukke belangstelling voor deze feestelijke zondagmiddag, want ruim 3000 Portugezen met hunne gezinnen waren aanwezig om de „Dia de Portugal" te vieren in een sfeer, welke vrolijk en zeer harmonieus was. Vrolijke muziek van de „Lluvia Musical" zorgde voor prettige conjunto-muziek.

In tegenstelling tot vorige jaren, waarin op 1 December de Portugese nationale feestdag werd gevierd, zal, gevolg gevend aan een decreet van de Portugese regering, vermeldende haar besluit voortaan de Dia de Portugal op 10 Juni herdacht worden. Dit besluit werd genomen, omdat de 10e Juni de stervensdag is van een van Portugal's beroemdste zonen, de dichter en soldaat Luiz Vaz de Camoes, tevens een van de grootste sonnetten-dichters van alle tijden.

Talrijke aanwezigen merkten wij in het feestgedruis onder het groene lover van de St. Jorisplantage op, t.w. de directeuren H. van Drimmelen en ir E.H. ter Meulen, voorts de heer van Wordragen, adj.-directeur, namens het eilandsbestuur gedeputeerde J.R. Jonkhout, districtsmeester H.B.C. Schotborgh, de Portugese consul S.A.L. Maduro, pastoor van Suffisantdorp pater A. Frunt O.P., Overste J. Nass, vertegenwoordigers van de diverse dorpscommissies, leden van de Werknemersraad en Employé's Advies Commissie.

Deze zeer voortreffelijke barbecue-picnic met overvloed aan rijke gerechten en dranken, ook de saté ontbrak niet aan het spit, had een keurig verloop.

De organisatie was bij de heer S. Reitsma en zijn assistenten in vertrouwde handen.

EEN ANDER INCASSEERDE DE KLAPPEN

Een 52-jarige man sloeg een jongen met een vis om zijn oren. Later bleek dat de man, die geslaagd werd, de verkeerde te pakken had gehad.

HET WEER

Max. temp. 30.8 C. (87,4 F.), min. 24.8 C. (76.6 F.) en gem. 28.2 C. (82,7 F.). Max. wind 20, min. 16 en gem. 17 knopen. Vochtigheidsgehalte 66%. Licht bewolkt 13, bewolkt 7 en dicht bewolkt 4 uren.

Wie is de gelukkige?

1e prijs (Aruba) 9214
2e prijs (Curacao) 2908
3e prijs (Curacao) 12294
4e prijs (Curacao) 15763

Prijzen van ƒ 700.—: 3133 — 8542 — 10218 — 12468 — 12815 — 13059 — 14566 — 15380 — 15556 — 17497.

Prijzen van ƒ 300.—: 54 — 3073 — 4464 — 6051 — 6085 — 8710 — 13548 — 15212 — 15486 — 16665.

Prijzen van ƒ 200.—: 2459 — 2914 — 2983 — 3026 — 4650 — 9882 — 10855 — 10991 — 11345 — 11935 — 12282 — 14218 — 14716 — 14760 — 17854 — 18193 — 18443 — 18629 — 18779 — 19189.

Prijzen van ƒ 100.—: 307 — 554 — 1502 — 1921 — 2109 — 3100 — 3169 — 3512 — 3531 — 3589 — 5319 — 6037 — 6592 — 7990 — 8193 — 8305 — 8428 — 9593 — 10124 — 10310 — 11288 — 11467 — 11893 — 12692 — 12787 — 14582 — 14692 — 16051 — 17239 — 17959.

VAART EN VLUCHT

Hato: in 12 en uit 10 vliegtuigen; 102 passagiers landden, 66 vertrokken en 54 kwamen in transito.

Haven: in 7 vrachtschepen (2), 8 tankers (14) en 4 zeilboten (8); 13 passagiers landden, 3 vertrokken en 29 kwamen in transito.

Miranda v. Pto Cabello nr Las Piedras, **Bolivar** v. Pto Cabello, **Norinda** v. New York nr Aruba, **P and T Seafarer** v. Cristobal, **Brazile** v. Pto Cabello.

Op Dinsdag vertrokken twee vliegtuigen naar hier, zij landden resp. gistermiddag 13.12 en gisteravond 20 uur.

EXCURSIE NAAR SURINAME.

De opening van het nieuwe stadion in Paramaribo, ter gelegenheid waarvan een internationaal sport-tournooi zal worden gehouden, waaraan deelnemen Brazilië, Venezuela, Colombia, Trinidad, Aruba en Suriname, zal samenvallen met de jaarlijkse traditionele kermis, welke medio Augustus zal aanvangen.

De opening van het stadion is bepaald op 29 Augustus as. Uiteraard zullen deze feiten een grote aantrekkingskracht hebben op 't reislustig publiek. De heer A. Staphorst heeft dan deze unieke gelegenheid weer aangegrepen om een excursie te organiseren naar Suriname. Verdere inlichtingen zijn te bekomen bij de heren L. van Eer, Bredestraat (O), tel. 3770 en bij de heer A. Staphorst, Curaçaostraat 22. Voor Aruba zijn inlichtingen te bekomen bij mevr. A. Renada, Cayenastraat 45 te San Nicolas en R. Chong A. Hung, Kl. Saramacastr. te Paramaribo.

„UNIAO" IN FEESTGEWAAD

Ter gelegenheid van de Portugese herdenking werd een speciaal nummer van de Portugese Maatschappij publicatie „Uniao" uitgegeven, waarin de heer H. van Drimmelen zich als volgt tot de Portugese werknemers richtte:

„In Portugal, in de Portugese rijksdelen overzee en overal op de aardbol waar zich Portugezen bevinden is het een zeer bijzondere dag. Immers, het schone Lusitania viert zijn nationale feestdag, o Dia de Portugal.

In onze verwarde wereld, in deze woelige dagen van spanningen en van geestelijke vervlakking in het werelddeel doet het weldadig aan en mag het zeker als een unicum worden beschouwd, dat een grote natie als Portugal als zijn nationale dag heeft uitgekozen de sterfdag — niet van zijn grootste veldheer of staatsman — doch van zijn grootste dichter.

Heden is het 373 jaar geleden dat Luiz Vaz de Camoes, de meest beroemde Portugese dichter en de laatste vertegenwoordiger van de bloeitijd der Portugese poezie, de laatste adem uit blies. Camoes stierf, maar bijkans vier eeuwen later leeft hij nog voort in de ziel van Portugal, in de harten van alle Portugezen, in de harten van ook niet-Portugezen die minnaars zijn van de schone letteren. Het zal U ongetwijfeld interesseren te weten dat Camoes grootste oeuvre, het magistrale „Os Lusiadas", genoemd naar de legendarische stamvader der Portugezen Lusus en waarin de heldendaden van het Portugese volk worden geschetst en verheerlijkt, ook in een Nederlandse betaling bestaat.

Wanneer wij op de nationale feestdag van Portugal een blik terug werpen in zijn roemrijke geschiedenis, dan zien wij dat op verschillende momenten in de historie Portugezen en Nederlanders elkaar ontmoeten en dat deze twee volken immer in goede harmonie hebben geleefd. Het verheugt mij te kunnen wijzen op eenzelfde harmonie en solidariteitsgevoel in onze gemeenschap hier. Als zeer recent voorbeeld moge ik hier in herinnering brengen Uw medeleven en Uw spontane reactie bij de overstromingsramp welke Nederland in het begin van dit jaar trof.

GERHARTS-PHILIPS WINNEN R.C.C.-TOURNOOI.

De finale, welke op de Mundo Nobo-banen werd gespeeld tussen Gerharts-Philips en Chumaceiro-Salas, werd een overwinning voor Philips-Gerharts en wel met 6—4, 6—3, 1—6, 6—2. Gerharts-Philips hebben hiermede het RCC-tournooi op hun naam gebracht.

KETTINGAANRIJDING

Op de Schottegatweg Oost ter hoogte van de Chevroletgarage reden een personen auto, een autobus en een bestel auto achter elkaar. De personen auto en autobus stopten, de bestelauto reed pardoes tegen de autobus en deze reed weer van de weeromstuit tegen de personen auto op.

Ter hoogte van post V reed gisteravond tegen 10 uur een personenauto links van de weg en kwam daardoor tegen een tegenligger aan. Zware schade, bestuurder onder invloed van sterke drank. Voorts waren er 6 lichte aanrijdingen.

DIEFSTAL

R.S. aan de Ronde Klip deed aangifte van vermissing van ƒ. 25.—. Bij onderzoek bleek dat het 10-jarig zoontje trek had in snoepgoed en het geld had meegenomen. Elf gulden had hij in een royale bui aan zijn vriendje gegeven die er prompt een voetbal voor kocht. Het zoontje durfde niet thuis te komen en werd door de politie thuis gebracht.

CANASTA-DRIVE

Gisteren werd in de club „De West" de tweede canasta-drive uit een serie van drie gehouden. De uitslagen luidden: 1) de dames Steinmetz-Vermeulen met 6.765 pt; 2) de dames Weidema-Hoogman met 6.450 pt; 3) de heer Van Bochove-mevr. v. Exel met 6.155 pt; 4) De Vries en partner met 5.875 pt; 5) dames Marijnissen met 5.355 pt en 6) de heren v.d. Dijs-Baromeo met 4.095 pt.

Woensdag 17 dezer wordt in de JPF-club de derde drive verspeeld.

Burgerlijke stand

Geboren op: 7 Juni dochter van S. Barbara en S. Caroles; 9 Juni zoon van B. Camacho en O. Gomez; 10 Juni zoon van M. Kirindongo en S. Reigina.

Ondertrouwd op 10 Juni: S. G. R. Vriesde en E. A. Tjon-Kwan-Paw.

Getrouwd op 10 Juni: R. W. Cecin en S. I. Winterdal; D. Tharould en I. M. Marlin; E. M. Job en E. N. Pinedo; H. Berg en J. Gerhabs.

Overleden op 17 Maart S. P. Perez (vrouw 58 jr); 10 Mei C. B. D. Schobar (vrouw 39 jr) ;28 Mei M. A. Zimmerman (man 66 jr).

ARUBA

L.E.C. NEEMT ONTSLAG

S. Nicolaas. — Wij vernemen dat het bestuur van de L.E.C. in zijn geheel ontslag heeft aangeboden.

HET CONCERT VAN WIM STATIUS MULLER EN WIM STENZ EEN OVERWELDIGEND SUCCES

O'stad. — Voor een bijna geheel bezette zaal maakten de jeugdige artisten, Wim Statius Muller en Wim Stenz gisteravond hun debuut in Sociedad Bolivariana.

Onder de aanwezigen merkten wij op de Gezaghebber en mevr. Kwartsz - Spruyt, gedeputeerde Milo Croes, vele geestelijke autoriteiten, personen uit onderwijskringen, handel, enz. De voorzitter van de Kunstkring, de heer J. J. Stam opende de avond met een kort welkomswoord, waarbij hij dank bracht aan de Kunstkring die zo hard heeft gewerkt om deze avond tot stand te brengen, de Lago die in de Essoclub ook een concert wil doen geven, waardoor de kosten voor de Kunstkring belangrijk minder werden, het Bestuur van Bolivariana voor de behoorlijke reductie en Hotel Scala voor de gereduceerde prijzen. Tevens werd dank gebracht aan de heer en mevr. Statius Muller (Aruba Trading) die er zoveel hebben toe bijgedragen dat beide musici konden optreden.

Wim Stenz is zonder meer een virtuoos wie elke soort muziek ligt, klassiek- oud, modern of ultramodern, daarbij smetteloos geaccompagneerd door Wim Statius Muller. Ze zijn uitstekend op elkander „ingespeeld". Geen wonder dat men na ieder nummer zodanig applaudisseerde, dat de artisten telkens een keer terug moesten komen. Het programma eindigde met drie toegiften, een Jamaicaanse Rumba van een Australische componist, een bewerking van Stakato van Jascha Haifetsch en een Curaçaose wals van Wim Statius Muller. Staande werd beide musici een ovatie gebracht, die wèl verdiend was. Heden spelen zij in de Essoclub op de Lago, waarna zij op Curaçao enige concerten zullen geven. „Een profeet wordt in eigen land niet geëerd", luidt een gezegde, maar dit gaat hier niet op. Antillianen die een goed figuur slaan zijn er velen en wij mogen trots zijn hen onder onze rijksgenoten te tellen.

AUTO IN BRAND

O'stad. — Woensdagmorgen 11 uur vloog de motor van een truck in brand in de Hospitaalstraat. Door de inmiddels uitgerukte brandweer werd het brandje gauw geblust en bleef de schade beperkt.

Burgelijke stand

Geboren op: 13 Mei dochter van T. Vrolijk; 21 Mei dochter van I. Etienne en I. Delsol; 22 Mei dochter van M. Hazel en C. Kruythoff, dochter van Ch. Dunlap en L. Coyte, zoon van R. Landry en A. Silberman; 23 Mei zoon van M. Flanders, zoon van I. Weert; 24 Mei dochter van W. Reed en G. Groeneveldt, dochter van V. Isidora, dochter van D. van Heyningen; 25 Mei dochter van C. Hinds en M. Stephens, zoon van M. Dalrymple en C. Peter; 26 Mei zoon van O. Juddan en V. Pascualita; 27 Mei dochter van S. Bacchus en R. Gampat; 28 Mei dochter van R. Hazel en E. Bridgewater; 29 Mei zoon van J. Werleman en E. Boekhouwer, dochter van R. Dirksz en L. Dirksz, dochter van Ph. Joseph en M. Felix, dochter van F. Jeffry en E. Richards, dochter van D. Herbert en L. Lugo; 30 Mei zoon van S. Lacle en E. Arends, zoon van J. Vrolijk en A. Croes, zoon van J. Heyningen en L. Richardson, zoon van A. Tromp en P. Flanegien, zoon van R. Geerman en E. Felix; 31 Mei zoon van R. Geer- en P. Pauletta, zoon van D. Tromp en D. Fuentes.

Agenda

DE VEER THEATER: „About Face".

PRINCIPAL: „La Mentira".

ESSO-CLUB: Wim Statius Muller en Wim Stenz 20.30 uur.

NACHTDIENST BOTICAS': Botica Oduber en Botica San Lucas.

WIT GELE KRUIS: Zr Hanewinkel — v. Oldenbarneveldstr. 4 — tel. 1471 — Oranjestad. Zr Lamontage — St. Maartenstr. 1 — tel. 5081 — San Nicolas.

OPENBARE LEESZAAL: Dagelijks 14.30 tot 17.30 uur. Zaterdags tot 17 uur. Bovendien Dinsdag en Vrijdag 19 — 20.45 uur.

SPORT

Hollandia viert 30 jarig bestaan

O'stad — Het zal Dinsdag 23 Juni as. 30 jaar geleden zijn, dat de Arubaanse Sportvereniging „Hollandia" werd opgericht. Deze oudste voetbalvereniging op Aruba kan op een vruchtbaar verleden terugzien.

Dertig jaar, een halve mensenleeftijd, heeft Hollandia kans gezien zich staande te houden en na up en downs zich op voetbalgebied weten te handhaven.

Hollandia werd op Zaterdag 23 Juni 1923 opgericht, toen enige voetballers van het toen bestaande voetbalclubje „Friesland" samen met enige andere sportlieden o.l.v. Constan de Lange samen Hollandia tot een feit maakten.

Niet alleen op Aruba, maar ook daar buiten heeft Hollandia een goede naam. Verschillende malen werden spelers van deze vereniging in het Arubaanse elftal opgenomen. Voorts onderhield deze Arubaanse vereniging het sportcontact met het zustereiland Curaçao. Op 27 Juni 1936 was de Curaçaose sportvereniging Jong Holland de gast van Hollandia en de gespeelde voetbalwedstrijd eindigde in een gelijk spel 1—1. Jaren later en wel op 15 Maart bezocht een Hollandia-ploeg Curaçao en is daar de gast van de Curacaose voetbalvereniging S.U. B.T. De gespeelde wedstrijd eindigde in een 2—1 overwinning voor de Curaçaose voetballers.

In de jaren 1932 en 1936 behaalde Hollandia het Arubaanse Voetbalkampioenschap.

Naast de voetbalsport beoefenen de leden ook het tafeltennis en softbalspel. In het jaar 1952 namen zij deel aan het intereiland tafeltennis-tournooi, terwijl thans een ploeg van Hollandia deelneemt aan de Softballcompetitie.

De vereniging beschikt over een behoorlijk ingericht clubhuis, gelegen aan de Afendstraat, waar de leden zich gezellig bezig kunnen houden met tafeltennis, biljart en het dominospel, enz.

Het actieve Hollandia-bestuur heeft terecht gemeend het 30-jarig jubileum niet ongemerkt voorbij te mogen laten gaan en zo werd besloten om naast een officiële herdenkingsavond, een intereiland voetbaltournooi te organiseren, dat van 20 tot en met 23 Juni as. zal gehouden worden en waaraan naast de ploeg van de jubilerende vereniging de sterke Arubaanse ploegen van R.C.A. en Aruba Jrs en de Curaçaose ploeg van de oude en ook op Aruba zeer goed bekend staande Curaçaose vereniging „Jong Holland" zal deelnemen.

Wij wensen „Hollandia" met haar actieve voorzitter Marcial Tromp samen met de bestuursleden V. Britten, Aquilles Leon, Ramon Tromp, Alfredo Lamberto, Juan Zievinger, Hendrik Kelkboom en Eleuterio Chirino, nog vele vruchtbare sportjaren en veel succes bij het as. tournooi toe.

SCHOOLCOMPETITIE

O'stad. — Nu in de A afdeling van de schoolcompetitie de meeste schoolelftallen reeds 2 wedstrijden gespeeld hebben, begint er enige tekening in te komen.

Zo kunnen wij ons reeds aan een voorspelling wagen en naar onze mening zal de kampioen van dit jaar wel te zoeken zijn op Noord of in Oranjestad. Het elftal van de St. Aloysiusschool te Noord en dat van de Lasalleschool te Oranjestad zijn beiden nog ongeslagen. Dinsdagmiddag a.s. kan een felle strijd tussen deze twee teams te verwachten zijn. De wedstrijd zal op het R.C.A. terrein gespeeld worden. De La Salle school heeft hierbij het voordeel van in eigen omgeving te spelen, doch de jongens van Noord zijn vast van plan de wedstrijd te winnen. Zij willen de aandacht op zich gevestigd houden door kampioen te worden en zodoende aan te tonen dat zij een nieuw voetbalterrein moeten hebben daar hun oude terrein bij de bouw van het tehuis voor de Zusters van Bethanie verloren zal gaan. Dus, Dinsdagmiddag naar het R.C.A. terrein.

De Don Boscoschool laat het er tot nog toe bij zitten. Ook de tweede wedstrijd werd verloren en met 2—1 moesten zij de eer aan het team van frere Johannes van de Noord laten. De jongens van het St. Augustinuscollege kregen een jasje aan gemeten van de La Salle school en zij gingen met 3—0 ten onder nadat de rust was ingegaan met een gelijkspel.

De wedstrijd tussen St. Antoniusschool, en de St. Josefschool van Santa Cruz moest vanwege een sterfgeval uitgesteld worden.

Voor de afdeling B werd deze week de wedstrijd gespeeld tussen Don Boscoschool II en de Margrietschool. De jongens van Don Bosco deden het beter dan hun grotere broers van het eerste elftal en zij wonnen de wedstrijd met 4—0.

Hier nog enige wedstrijd uitslagen.

La Salle vs. Augustinuscoll. 3—0; St. Aloysiusschool vs. Don Bosco 2—1; Margrietschool (B) vs. Don Bosco (B) 0—4; Sint Josefschool vs. St. Antoniusschool 1—0.

JONG ARUBA VERLOOR DOOR SCHOTLOZE VOORHOEDE.

O'stad — Zelden hebben wij een voorhoede zo slecht zien schieten als de voorhoede van Jong Aruba in de wedstrijd tegen het Trappers van Santa Cruz. Ondanks een beter veldspel verloren de Jong Arubanen deze wedstrijd met niet minder dan 3—0.

DAMESBASKETBALL-COMPETITIE.

O'stad — Dinsdagavond werd onder grote belangstelling op de Caribe-baan de belangrijke damesbasketballwedstrijd gespeeld tussen de R.C.A.-dames en die van Chesterfield. Na een spannende strijd won R.C.A. met 11—6 en zij kunnen vrijwel verzekerd zijn van het kampioenschap.

De wedstrijd tussen de Sparta damesploeg en Coranadames werd door laatstgenoemden met 4—2 gewonnen.

Washington — De Republikeinse Senator William Knowland heeft gisteravond als zijn mening uitgesproken, dat, indien communistisch China tot de Verenigde Naties zou worden toegelaten, de Verenigde Staten „en elk fatsoenlijk land ter wereld" behoorden uit te treden.

— Volgens de jongste opgave van het aantal slachtoffers van de wervelstorm, die Dinsdag de stad en de streek rond Worchester in Massachusetts heeft geteisterd zijn er 83 doden en 800 gewonden. 2500 mensen raakten dakloos. De schade wordt geraamd op 50 millioen dollar.

— Anthony Eden, de Britse minister van buitenlandse zaken, heeft zijn derde operatie ondergaan wegens een galblaasaandoening.

Op 1 October a.s. eindigt de experimentele periode van de Nederlandse televisie-uitzendingen. De regering heeft besloten de uitzendingen ook na genoemde datum te doen voortzetten en binnen een korte tijd kan de volksvertegenwoordiging voorstellen ter zake tegemoet zien.

Opgericht is de stichting S.O.S. (Steunt ontredderde staten), voorzitter: Westerling.

Er is aardolie aangeboord bij Rijswijk (Z.H.)

Volgens de Unicef (het internationale noodfonds voor kinderen) lijden 8 millioen Indonesiërs aan framboesia.

Het ministerie van Arbeid stelt pogingen in het werk om te komen tot een collectieve arbeidsovereenkomst tussen de ondernemers en organisaties van ondernemingsarbeiders in Noord-Sumatra.

Het hart staat niet stil

Weldra zullen er operaties verricht kunnen worden, waarbij 't hart tijdelijk stopgezet zal worden door verlaging van de lichaamstemperatuur, als men dr. André Juvenelle van de Sorbonne geloven mag, die samen met de Zweedse doktoren Carl Weglius en John Lind gedurende de laatste maanden tal van experimenten in deze richting op dieren heeft verricht.

De methode, die door hen is ontwikkeld, brengt de patiënt gedurende uren in een soort bevroren toestand tussen leven en dood. De patiënt wordt volkomen gevoelloos en alle stofwisselingsprocessen worden practisch genihileerd.

De patient zal weer tot leven gebracht worden door een langzaam verwarmingsproces.

Dr. Weglius vertelde aan een vertegenwoordiger van A.P., dat tot nu toe deze bevriezingstechniek met succes was toegepast op meer dan honderd honden in een laboratorium van het Sabbatsberg-ziekenhuis in Stockholm.

Volgens schatting van dr. Juvenelle zullen operaties op mensen verricht kunnen worden met een verlaging van de lichaamstemperatuur tot ongeveer 59 graden Fahrenheit. Bij een temperatuur van 47 graden Fahrenheit is het menselijk lichaam volledig gevoelloos.

Naar zijn mening varieert de laagste temperatuur die het menselijk lichaam kan dragen, tussen 43 en 45 graden Fahrenheit.

De doktoren zijn er in geslaagd, het hart van een hond voor de tijd van drie uur te bevriezen, zonder dat het dier schadelijke gevolgen aan hersenen of andere organen onderging.

McCarthy en de katholieken

Scheiding van godsdienst en politiek

Nu de controverse in Amerika over de persoon van senator McCarthy steeds feller wordt, is het interessant de opinie te vernemen van verschillende Katholieken, onder wie enkelen een prominente rol spelen in de „National Catholic Welfare Conference" te Washington, enkelen ook van het platteland kwamen en uit provincies in het Midden-Westen, terwijl er ook een Jezuïetenpater bij is, een medewerker van het Katholieke weekblad „America", n.l. Robert A. Graham S.J. — Zoals men weet is de veel besproken en gevreesde senator uit Wisconsin Katholiek en juist daarom is het van belang een duidelijk beeld te geven, hoe Amerikaanse Katholieken zich tot McCarthy en diens optreden verhouden.

Zoals de rest van Amerika, zijn ook de katholieken t.a.v. de persoon van McCarthy in een pro- en anti McCarthy-kamp verdeeld. Maar de Katholieke anti's zijn milder in hun gehele stemming tegenover de senator dan de niet-Katholieke. Misschien komt dat wel, omdat zij de achtergrond beter begrijpen van een figuur als McCarthy. Doch die achtergrond is tamelijk gecompliceerd.

Reacties op een historische ontwikkeling

De bedoelde Katholieken distancieerden zich stuk voor stuk van McCarthy in zoverre men van hem als van een Katholiek sprak. Niemand weet n.l. óf en hoe ernstig McCarthy een practiserend Katholiek is. Zijn fanatisme zou echter, volgens de ingewonnen inlichtingen, berusten op de volgende factoren:

1. De enorm moeilijke positie die de Katholieken in Amerika hebben gehad. In sommige delen van Amerika is dat nog zo, en er wordt door hen een soortgelijke tegenstand ondervonden, als vaak ook kleurlingen of Joden ten deel valt. Toen ruim 100 jaar geleden de Ierse en later de Italiaanse Katholieken naar Amerika kwamen, stonden ze hier in een totaal Protestants land.

De Katholieke immigranten kwamen hier meestal op „een schoen en een slof". De welvarende Protestantse Amerikanen voelden er natuurlijks niets voor om zich met deze armelui, die bovendien Katholiek waren, te associëren. Integendeel, zij buitten de religieuze spanningen politiek uit en maakten de Katholieken het verwijt dat zij geen goede Amerikanen konden zijn.

2. Het is die anti-Katholieke politieke propaganda die de Katholieken zeer diep en pijnlijk heeft getroffen, en het is tegen die propaganda dat zij zich bewust of onbewust nog steeds verzetten. Hoe? Door uit alle macht het tegendeel te willen bewijzen, er op alle mogelijke manieren de nadruk op te leggen, dat zij wél goede Amerikanen zijn. En hier moet men ook de diepste grond zien, waarin het hele karakteristieke chauvinistische natianalisme onder Katholieken als McCarthy wortelt.

3. De Amerikaanse Katholieken zijn aanvankelijk hier niet alleen onderdrukt en beledigd, maar zij hadden ook onder allerlei lastercampagnes te lijden. Vandaar, zo leggen de Amerikaanse Katholieken uit, dat reacties zoals die van McCarthy hier en daar plaats vinden

4. In diverse staten van het grote Midden-Westen zijn in de loop der tijden veel Duitsers gaan wonen. Het zijn o.m. deze „Duitse" streken en staten, zoals Wisconsin en Milwaukee, waar het nationalisme zo weelderig woekert. Vertegenwoordigers van genoemde staten b.v. stemden (en wel te begrijpen!) tegen Amerika's deelname aan de tweede wereldoorlog. De nederlaag van Duitsland, mede dank zij Amerika's hulp, werd in deze staten natuurlijk ook niet zeer geappreciëerd, en de isolationistische tendenz won er aan kracht.

McCarthy komt uit Wisconsin.

5. Vervolgens heerst onder deze katholieke patriotten een tamelijk sterk anti-semitisme. Hetgeen alweer duidelijker een facet van McCarthy's neiging tot fascistische opvattingen verklaart. (Juist om dit tegen hem gemaakte verwijt te weerleggen, heeft hij de Joodse Schine als zijn assistent bij de onderzoekingen naar Communisten aangesteld).

6. De Katholieken zijn uiteraard altijd sterk anti-Communistisch geweest. En in deze zin zet, zo werd verklaard, McCarthy de traditie voort.

7. Maar, zoals Pater Graham opmerkte, het 20 jaar lange Democratische regiem heeft in dit land a.h.w. een psychose geschapen. Een sterke anti-Rooseveltstemming ontstond, waarvan Truman de vruchten moest plukken, omdat de grote President, die aanvankelijk door de economische depressie gedwongen werd allerlei sociale hervormingen in te voeren, het accent naar de zin van vele Amerikanen te sterk op begunstigingen voor arbeiders legde. Het gevolg daarvan was de opkomst en bloei van vakverenigingen, maar ook de tyrannie er van (de strevingen van de Europese vakverenigingen moeten vooral niet met die van de Amerikaanse worden vergeleken). Zeer zeker profiteerden ook de Katholieken van deze voordelen voor arbeiders, en in staten als New York zijn de meeste Katholieken ook Democraten. Maar niettemin ontwikkelde zich, vooral onder Katholieken in andere delen van Amerika, allengs een zeker wantrouwen tegen Roosevelts protectie van arbeiders. En uit jalouzie of niet, terecht of ten onrechte: deze Katholieken lazen een zekere streving, gelijk aan de communistische, in die voortdurende bevordering van rechten der arbeiders. De Republikeinen, natuurlijk om politieke redenen, maar ook als vertegenwoordigers van middenstand en groot-industrie, maakten Roosevelt in dezelfde zin verdacht. En zo geschiedde het dat de Amerikaanse Katholieken in de Democratische partij langzamerhand eigenlijk geen voldoende garantie meer tegen Communistische gedachten-infiltratie zagen. Daarbij waren vele Katholieken zelf tot welstand gekomen, en door het feit, dat zij tot de meer bezittende klasse waren gaan behoren, stelden zij zich vaker op het conservatieve standpunt van de bezitter en gingen zij ook dikwijls over tot de Republikeinse partij.

8. Tenslotte waren er groepen Katholieken, die een bepaalde wrok koesterden tegen de Democratische regering. De Duitsers b.v. om Roosevelts oorlogsverklaring aan Duitsland, de Poolse Katholieken omdat zij Truman verweten dat hij Polen in de steek had gelaten in 1945 en te veel aan de Russen had toegegeven.

Om enkele of al dergelijke redenen komen Amerikaanse Katholieken er dus toe McCarthy te verdedigen, en het is de indruk, dat McCarthy zelfs aan aanhang onder de Katholieken wint. Hij verdedigt in ieder geval de goede zaak, zo redeneren vele Katholieken. En deze wel wat eenvoudige redenering, welke de gevaren van McCarthy's beleid negeert, is o.m. een gevolg van het feit, dat het intellectueel peil van de doorsnee Amerikaanse Katholiek niet al te hoog is. Daar er intussen ook ook geen Katholieke politieke partij in de V.S. bestaat, kiezen Katholieken ook niet als politieke eenheid-partij vóór of tégen McCarthy. Politiek en religie houden zij totaal gescheiden. En wanneer de Amerikaanse Katholieken McCarthy's bedrijf daarom **uitsluitend als een politieke aangelegenheid** beschouwen, komt dat, omdat zij, in wat zij als zuiver politieke manoeuvres beschouwen, geen belediging van hun religieuze opvattingen kunnen zien.

Levende Liturgie groeit

Wijzigingen in Liturgie van Heilige Mis overwogen

Op het ogenblik worden in Liturgische kringen een levendige bespiegelingen gehouden over wijzigingen, die in de Liturgie van de H. Mis zouden kunnen worden aangebracht om de deelname van de gelovigen daaraan te bevorderen dat het eerste gedeelte der H. Mis, d.i. tot aan de Offerande, in deze kringen als de „Woorddienst" wordt aangeduid en de rest van de H. Mis als het „Offermaal".

De Woorddienst

Er is een algemene tendenz om de private priesterlijke gebeden (zoals die aan de voet van het altaar) te laten vervallen. De mogelijkheid, dat de priester deze inderdaad als een private voorbereiding in de sacristie bidt, blijft open. Wat betreft de oraties, deze zullen beperkt worden — in de regel althans — tot slechts één gebed. Ook de pericopen-ordening is ter sprake gekomen. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen de Zondagen — de meest essentiële delen van de H. Schrift komen op deze dag in aanmerking — de weekdagen — waarvoor de lectio continua het meest geschikt wordt geacht — en de Heiligenfeesten met apart hiervoor samengestelde pericopen. De verdubbelingen komen te vervallen, een principe, dat Rome reeds gedeeltelijk heeft toegepast in de Paasnachtviering. Dus, hetgeen koor of volk zingen, moet de celebrant niet meer voor zich reciteren, evenmin als het epistel en Evangelie, wanneer deze resp. door subdiaken en diaken worden voorgedragen.

Aan het einde van de Woorddienst — zo stelt men voor — worden weer de gemeenschappelijke gebeden ingevoerd. Hierbij kan dan teruggegrepen worden op de orationes solemnes wat de vorm betreft — we kennen deze nog in de Goede Vrijdag-liturgie —, ofwel kan men weer de oude Kyrië-litanie invoeren, zoals dit nog gebeurt in de byzantijnse liturgie. In de gebeden blijft dan ruimte open voor een sobere improvisatie van de liturg.

Het Offermaal

Als de Offerdienst begint met het dekken van de offertafel, het altaar, ten aanschouwen van heel het volk, zal daardoor het maaltijdkarakter geaccentueerd worden. In de Offerdienst zelf zijn o.m. de volgende voorstellen geformuleerd: de vermeerdering van het aantal prefaties — op de Zondagen weer het gebruik invoeren van oude Paasprefaties. De Zondag is immers de wekelijkse viering van de Opstanding van de Heer en onze medeverrijzenis in het doopsel.

Bij het achterwege blijven van de voetgebeden wil men de Woorddienst toch laten beginnen met een openbare schuldbelijdenis van de priester en de gelovigen. Om die reden kan dan het confiteor voor de communie komen te vervallen.

De volkstaal

Is het Latijn als cultustaal door historische toevalligheden ontstaan, het behoud ervan hebben we toegeschreven aan de leiding van de H. Geest in de Kerk. Dit nu wil geenszins zeggen, dat een verandering in deze practijk hierdoor bij voorbaat uitgesloten wordt, al zal het wel opwekken tot de nodige omzichtigheid, zeker bij dit aspect, dat een ingrijpende verandering zou betekenen.

Dat een vertaling van heel de Misliturgie naar alle waarschijnlijkheid meer negatieve dan positieve resultaten oplevert, mag niet geheel onwaarschijnlijk worden geacht. Een noodzakelijke voorwaarde voor de eventuele invoering van de volkstaal op groter schaal — zo neemt men algemeen aan — is het aankweken van een dieper inzicht in het liturgisch gebeuren. Dit laatste nu kan bereikt worden allereerst door een verantwoorde en intensieve Misuitleg. Mogelijk, dat dan een werkelijke behoefte groeit aan volkstaal in de liturgie. Met dit proces te forceren, bewijzen we geen dienst aan de goede zaak, integendeel. Toch heeft men zich uitgesproken voor een voordracht van de lecties in de Woorddienst rechtstreeks in de moedertaal, een wens, welke de laatste tijd herhaaldelijk te beluisteren viel en welke ook alles redelijk lijkt. Immers, de Woorddienst is bedoeld als instructie voor het volk. Bovendien zou door de invoering van de volkstaal in de Woorddienst het Latijn als sacrale taal in de Offerdienst, waar zich het mysterie van Christus' Kruisdood en Verrijzenis aan ons voltrekt, onderstreept worden.

VERBODEN SPEL

(Van onze medische medewerker)

Het is er tenslotte toch van gekomen, ik ben meegegaan en ik heb er geen spijt van. Er draaide een nieuwe film van de Franse regisseur René Clement, „Jeux Interdits", of, zoals zij bij ons heet: „Verboden spel". René Clement heeft er al meer blijk van gegeven op filmgebied tot prestaties in staat te zijn, die ver boven de middelmaat uitkomen. Maar laat ik me niet op het terrein der filmdeskundigen wagen en mij bepalen tot de inhoud van „Verboden Spel."

Het is een poëtisch verhaal, over een vijfjarig oorlogsweesje Paulette, dat, met haar dode hondje in de armen, in de oorlogsdagen van Mei '40, van huis en hof verjaagd, doelloos rondzwerft en dat tenslotte opgenomen wordt in een boerenfamilie, waar ze vriendschap sluit met de tienjarige zoon des huizes Michel. Het eerste, wat de kinderen samen doen, is het dode hondje van Paulette begraven in een leegstaande watermolen. Het blijft niet bij deze ene begrafenis. De kinderen gaan ook andere dode beestjes, die ze hier of daar vinden, op het geïmproviseerde kerkhof in de oude watermolen begraven. Later doodt de kleine Michel zelfs kevers en andere insecten om in de behoefte aan lijkjes te voorzien. En met het groeien van het kerkhof, groeit ook de behoefte aan grafkruisen, die Michel dan zelfs gaat stelen op het kerkhof der grote mensen. Deze diefstallen worden tenslotte natuurlijk ontdekt, maar hoe het dan verder met Paulette en Michel afloopt, moet U zelf maar eens gaan kijken. Ons interesseert op het ogenblik alleen dit lugubere kinderspel, dat toch een duidelijke imitatie is van wat ze in die bange dagen rondom hen hebben zien gebeuren.

Is kinderspel nu altijd een nabootsing van het leven der volwassenen? Wat is kinderspel en waarom spelen kinderen? Spelen is voor kinderen en jonge dieren zo gewoon, dat wij er niet meer bij stilstaan. Daarvoor is een echte wetenschappelijke belangstelling nodig. En al veronderstel ik die nu niet direct bij de dichter van „Jantje zag eens pruimen hangen", Hieronymus van Alphen heeft dan maar gezegd: „Ons spelen is leren." En zeker, al spelende zal het kind ook leren phantaseren en combineren en leren zich aan te passen aan allerlei situaties. Het kind leert niet alleen iets met een bepaald doel te doen, maar het leert ook de middelen te gebruiken die tot dat doel leiden. Ook het jonge dier leert al spelende zich voor te bereiden op de eisen, die het leven stellen gaat.

Wat is kinderspel en waarom spelen kinderen?

Er zijn mensen geweest, die, gedachtig aan de hypothese, dat de mens zich langzaam uit lagere diersoorten ontwikkeld heeft, zeggen, dat de hogere dieren met inbegrip van de mens, de „struggle for life" met meer gemak kunnen voeren en dat ze daarom tijd en energie zouden overhouden. Die energie zou zich dan ontladen in schijnactiviteit; in verschillende vormen van spel. Hiervoor pleit ongetwijfeld. dat een ziek kind niet speelt. al zien we op een kinderzaal soms doodzieke kinderen met overgave nog spelletjes bedrijven, als er al lang niet meer van een lichamelijk energieoverschot sprake kan zijn.

Een Amerikaans psycholoog uit de vorige eeuw, noemt het spel een vorm van atavisme. Daaronder te verstaan de herhaling van handelingen of gewoonten in het leven van een individu, die vele eeuwen geleden in het leven van de soort voorkwamen. Het spel heeft hier dus de betekenis, dat het instincten, die thuishoren op een lager ontwikkelingsniveau, afreageert op neutraal terrein, opdat het meer ontwikkelde leven er geen schade van zal ondervinden. Nu kan ik niet aannemen, dat het meisje, dat met haar pop speelt, oerinstincten afreageert, die haar op haar huidig ontwikkelingspeil zouden schaden. Neen, dan lijkt het mij waarschijnlijker, dat dit kind aan het leren is, dat het zich voorbereidt op haar later moederschap.

In onze eeuw, meent de Weense kinderpsycholoog, Karl Bühler, dat het spel voert tot een eigen bevrediging, die ligt in het bezig zijn, in het zelf doen, die hij „Funktionslust" noemt. Daarmede ontkent hij dus het doelmatige, het didactische van het spel.

Vandaag aan den dag, is het natuurlijk niet meer goed mogelijk een dergelijk vraagstuk te beantwoorden, zonder de theorieën van Freud en zijn school daarin te betrekken. Volgens Freud's leer worden de grenzen van iemands realiteit bepaald door de

mogelijkheden, die in deze realiteit voorhanden zijn tot rechtstreekse bevrediging van zijn driftleven. Kan de gegeven realiteit hem deze mogelijkheden, om welke reden dan ook, niet verschaffen, dan zal hij deze ontbering trachten te compenseren door bevrediging van deze driften in min of meer verkapte vorm, in dromen of in spel, daarmede de objectieve werkelijkheid tot zijn subjectieve vergrotend. Naast de andere facetten van het spel, die we reeds leerden kennen, ziet Freud dus in het spel de gesymboliseerde bevrediging van driften van erotische of agressieve aard, die in de werkelijkheid, om welke reden dan ook, niet toegelaten of mogelijk is. Hierdoor is het spel verwant aan de kunst, die ook een schijnbevrediging van verdrongen wensen en begeerten zou zijn, en wel in een vorm van de hoogste culturele waarde.

De wensen en begeerten, waaraan de omgeving van het kind de vrije vervulling ontzegt, kunnen wij samenvatten in deze ene: groot en volwassen te willen zijn. En ziedaar dus de verklaring van het imitatiespel. Daarom spelen kinderen zo graag „Vadertje en Moedertje" of „Doktertje."

Het lugubere verboden spel van Paulette en Michel behoeft ons dus noch te verwonderen, noch te verontrusten. Wat op het eerste gezicht misschien een ziekelijke, phantastische overwoekering van het gevoelsleven der beide kinderen leek, blijkt bij nader inzien slechts normaal kinderspel in oorlogstijd, in die zin, dat zij slechts de volwassenen rondom hen imiteren. Van een verwarring van echte en gespeelde opvatting blijkt dus geen sprake te zijn.

VAN S.

Bernard Shaw zal zich zijn „Androcles and the Lion" waarschijnlijk enigszins anders voorgesteld hebben als op dit plaatje, waar Harold Lloyd poseert met een grappig opgetuigd leeuwtje, dat hem bij een van zijn vroegere escapades in filmland gezelschap hield.

Samenwerking in Nieuw Guinea

Australie wil meer dan econ. samenwerking

's-Gravenhage. — Al heeft Nederland zich gehaast een bericht van het Amerikaanse persbureau Associated Press te dementeren, waarin gesproken werd over een Nederlands-Australisch verdrag, dat binnen een maand gesloten zou worden, inzake de samenwerking in Nieuw Guinea, toch kan niet ontkend worden — aldus Aneta's correspondent in Nederland — dat de gedachten in deze richting gaan. Het dementi moet dan ook hoofdzakelijk worden uitgelegd als slaande op het door A.P. genoemde termijn van een maand.

Australische zienswijze

Uit gesprekken met leden van de staf van de Australische ambassade te den Haag is de correspondent van Aneta gebleken dat de Australische regering zeer gebrand is op het sluiten van een dergelijke overeenkomst of een verdrag met Nederland. De reis van minister Luns heeft dan ook als eerste doel deze overeenkomst voor te bereiden.

De Australische regering is er principieel op uit de veiligheid van het eigen land te waarborgen en is door ervaringen in de vorige oorlog op dit punt zeer gevoelig geworden, nu gebleken is van hoe grote strategische waarde voor Australie het Nederlandse deel van Nieuw Guinea is. De Australische regering ziet in dat rechtstreekse besprekingen met Nederland over de gemeenschappelijke verdediging van dit gebied niet opportuun zou zijn. Men tracht nu de defensie problemen in te leiden door te beginnen met verdragen inzake sociale, economische en dergelijke vraagstukken met Nederland, bedoelt als een poging om te komen tot de ontwikkeling van Nieuw Guinea als een geheel.

Op de achtergrond van dit streven dient men te zien, zo gaf men op de Australische ambassade te kennen, dat de Australische regering elke toekomstige invloed van Indonesie in Nieuw Guinea wil uitsluiten, omdat men geen voldoende vertrouwen heeft dat Indonesie waarborgen kan bieden tegen eventuele communistische aanvallen uit Zuid Oost Azie of de Pacific.

De Australische regering wil daarom de economische en sociale samenwerking bepaald zien in een openlijk verdrag om daardoor Indonesie duidelijk te maken dat het met zijn invloedsfeer in de richting van Nieuw Guinea uit te breiden in conflict kan komen met Australie.

Nederlands standpunt

In den Haag is men slechts met tegenzin geneigd over gemeenschappelijk defensieproblemen te spreken, al ziet men wel in dat deze problemen op den duur niet uit de samenwerking gehouden kunnen worden. Men wil echter liever voorlopig enige practische ervaring opdoen op het terrein van de economische en sociale samenwerking om later tot defensie-samenwerking te kunnen komen als zich hiertoe de politieke mogelijkheden openen.

Men realiseert zich overigens in den Haag wel, dat de mogelijkheid tot gemeenschappelijke defensie zich opent nu Amerika heeft toegestemd in het opnemen van Frankrijk en Engeland in het Anzusverdrag, waartoe de regering-Truman niet bereid was.

Op de conferentie van de Gemenebest, die juist achter de rug is heeft men over de Anzus-samenwerking gesproken, en heeft Australie naar men mag aannemen, afgezien van zijn bezwaren tegen deelneming van Engeland en Frankrijk. Nu acht men het in den Haag niet onmogelijk dat Nederland ook voor het lidmaatschap in aanmerking zou komen indien Australie dit zou steunen. De Nederlandse regering zou de vurige wens van de Australische regering om te komen tot samenwerking op het stuk van defensie, kunnen gebruiken als een troef om het lidmaatschap van de Anzus te bereiken en daardoor haar internationale politieke basis voor de Nederlandse positie in Nieuw Guinea aanmerkelijk te verbreden.

Een geheel andere vraag is natuurlijk hoe Amerika daarover zou denken als het voor een beslissing zou komen te staan.

Zo ver is het intussen nog lang niet en — zo besluit de correspondent van Aneta — wij gaven hier nog alleen weer wat in politieke kringen in den Haag naar aanleiding van de reis van minister Luns naar Australie wordt gedacht en ten dele misschien wordt gewenst.

Men is zich overigens bewust dat de moeilijkste taak voor minister Luns zal zijn in Djakarta begrip te wekken voor deze ontwikkeling.

— In het Yankeestadion te New York heeft Engeland gisteren met 6—3 een voetbalwedstrijd gewonnen van een Amerikaans nationaal elftal. De ruststand was 1—0 voor Engeland.

Hiermede hebben de Engelsen revanche genomen voor de nederlaag die de Amerikanen Engeland hadden toegebracht in 1950 tijdens het tournooi om de Jules Rimet beker in Brazilie.

Slechts 6000 toeschouwers woonden de wedstrijd bij.

Mr. Grünberg in Nederland

Suriname's publieke opinie en pers staan achter mij

Amsterdam. — „In deze hele trieste zaak ben ik voor een ding dankbaar en dat is dat de publieke opinie en de pers achter mij hebben gestaan. Ik heb in een requisitoir eens gezegd dat de Surinaamse bevolking een aangeboren gevoel voor rechtvaardigheid bezit en dat is ook nu weer tot uiting gekomen".

Dit zeide Mr. E. Grünberg, advocaat-generaal van Suriname bij zijn aankomst hedenmorgen met de KNSM-stomer „Castor" aan de Surinamekade te Amsterdam, tegen een verslaggever van het ANP.

Mr. Grünberg, zeide nog lang niet over de gevolgen van zijn val heen te zijn. Hij zal zich in Nederland onmiddellijk onder behandeling van een specialist stellen.

Intussen zeide hij zijn standpunt te handhaven dat het onbegrijpelijk is hoe minister Ensberg bij de behandeling van de interpellatie in de Staten van Suriname ken verklaren dat de minister van Justitie gerechtigd is om in te grijpen in een Justitieel onderzoek.

De zaak Kletter — aldus Mr. Grünberg — is overigens niet de eerste gelegenheid waarbij zulks gebeurde. Maar met deze zaak is het latente conflict in de openbaarheid getreden en de huidige botsing maakt dat de kwestie op een ander niveau is gekomen en vooral een intenser karakter heeft verkregen.

De procureur-generaal — zo zeide Mr. Grünberg — namens wie in de praktijk in Suriname de advocaat-generaal de strafrechtelijke onderzoeken leidt, is een door de Koningin aangestelde ambtenaar, die zonodig zelfs een minister moet kunnen vervolgen. Het mag dus niet voorkomen — aldus Mr. Grünberg — dat een minister in een onderzoek zou ingrijpen. „Ik had gehoopt dat de procureur generaal Mr. de Niet zou ingrijpen in dit conflict en dat dit is uitgebleven heeft mij diep teleurgesteld Men heeft getracht deze zaak op zijwegen te leiden. doch ik geloof niet dat dit bij de publieke opinie ingang heeft gevonden. Ik hoop in ieder geval, dat mijn protest tegen de gang van zaken er toe zal bijdragen dat in de toekomst in Suriname het optreden van de Justitie geheel onafhankelijk zal kunnen geschieden" zo besloot Mr Grünberg zijn onderhoud met een redacteur van het ANP op de Suriname kade te Amsterdam.

Onderdrukking en Verzet

Van de uitgeverij **J.M. Meulenhoff (A'dam)** verschenen de 41-ste en 42ste aflevering van het werk „Onderdrukking en Verzet", rijkelijk geillustreerd en daardoor juist zo waardevol. Want in beide voortreffelijke afleveringen vinden wij foto's uit Nederland in oorlogstijd, welke men niet dikwijls gezien zijn. Afl. 41 behandelt natuurschoon en de verwording van landschap gedurende de bezettingstijd, de schennende geestdrift, waarmede historische gebouwen en andere aanwinsten ten offer vielen aan een ongebreidelde vernietigingswaarzin. Welk nut kon bijv. de verbranding van de Scheveningse Pier hebben? Welk militair object kon dit stukje „brug" in zee hebben voor de moffen? In die tijd ging het mooie, dat de Duitsers dachten dat dit het aanloopstuk was voor de vaste oeverbinding naar Engeland. Hoeveel huizen zijn niet ontruimd en daarna vernietigd? Verdween in den Haag de ene straat niet na de andere, alleen omdat deze straten, buurten en wijken z.g. binnen het schotveld lagen van de Duitse afweer artillerie?

Aflevering 42 behandelt o.m. de periode Londen, wij zien de aankomst van enkele Nederlandse ministers in Londen, vergaderingen en vermelding van diverse belangrijke maatregelen welke werden getroffen noodzakelijk voor een effectieve oorlogsvoering enz.

Tenslotte wijdt afl 42 aandacht aan de rol welke de koopvaardij in deze oorlog heeft gespeeld.

— Waarnemers te Washington zijn van mening, dat de Amerikaanse regering thans alle pogingen heeft opgegeven om nog te bemiddelen in het Perzisch-Britse oliegeschil.

Drie nullen te veel op cheque

Een kapper in Toulouse, vader van drie kinderen, verdient medelijden.

Zijn 12-jarig dochtertje, Claude, op school een uitblinkertje, kwam thuis met een cheque van 4.320.000 franc, haar als studiebeurs ter hand gesteld door het hoofd van haar school.

De arme kapper kon zijn ogen nauwelijks geloven en liep naar een paar advocaten om hem van de echtheid van het stuk te overtuigen. De cheque bleek inderdaad echt te zijn, waarop de kapper naar een bank liep en de bijna vier en een half millioen franc incasseerde.

Maar nauwelijks had hij thuis het geld op tafel liggen, of hij kreeg bezoek van een hooggeplaatst ambtenaar van het ministerie van Financiën, die hem op straffe van vervolging sommeerde het geld dadelijk terug te geven.

Op het ministerie had zich nl. een ambtenaar vergist en drie nullen te veel geschreven. De studiebeurs voor Claude is niet groter dan 4.320 franc.

De eerlijke kapper heeft het teveel keurig netjes terugbetaald.

VERLATE WRAAK

In de tijd dat de journalistieke jongenskiel mij nog om de onbevoegde schoud'ren gleed, drukte de chef van de redactie mij een krantenknipsel in de hand en zei: „Ga daar maar eens heen". Toen ik het berichtje had gelezen, begreep ik dat van mij werd verwacht dat ik de heer Stolp, die op het punt stond zijn veertigjarig ambtsjubileum als souffleur bij een gerenommeerde schouwburg te vieren, allerlei merkwaardige bekentenissen zou ontlokken om die vervolgens ter verstrooiing van onze abonné's in een puntig stukje op schrift te stellen.

Tot dan toe had men mij nog slechts toegelaten tot niet te fel laaiende middelbrandjes en tot scheidende, plaatselijke functionarissen, wier importantie journalistiek-technisch gezien meestal met hooguit zestig regels wel voldoende was gehonoreerd. Maar dat interview met die man, dat was groot werk.

De heer Stolp ontving mij in een vertrek van Sartriaanse somberheid.

Ik haalde moedig mijn blocnote te voorschijn en zei optimistisch: „Nu, mijnheer Stolp, ik kom eens wat herinneringen bij u ophalen. U praat er maar op los, ik schrijf wel".

Een volle minuut lang staarde de heer Stolp melancholiek in het verleden. Toen antwoordde hij: „Ach, ik weet het zo niet meer".

Hoe ik ook aan de belegen memorie rukte, ik vermocht niet één enkel saillant anecdote'tje uit zijn brein los te scheuren. Omdat ik moeilijk kon blijven overnachten ben ik toen maar weg gegaan.

Enige tijd later zond een uitgever mij een lijvig boekwerk ter recensie „Onder het voetlicht" heette het. Het was geschreven door de heer Stolp en het bevatte tegen de 400 pagina's aan treffende, rijkversierde verhalen uit zijn souffleursloopbaan. Ik heb het gekraakt.

WEST-END: „Death of a Salesman" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The greatest show on earth" 18.30 en 21.30 uur.

ROXY: „Behave yourself" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Excelsior, Herenstr. 4, tel. 2004 en Botica Brion, Brionplein 29, tel. 3222.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst G. J. Mulder, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT-GELE KRUIS: De Zondagsdienst en de nachtdienst der verpleegsters worden waargenomen door Zuster Achtmaat, tel. 3773.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Handelskade 6. werkdagen van 07.00 — 19.00 uur.
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 19.00.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw)

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. 2307
R. N. F. Jung: 01.30 — 05.30 uur, tel. 3209.

Personeel Afdeling:
Donderdag, 11 Juni 12.00 uur tot en met Zaterdag, 15 Juni 12.00 uur J. v.d. Oever, Valkenweg 18, J.D., tel. 4436; b.g.g. nadere inlichtingen tel. 2400.

Materialen Afdeling: J. v.d. Vlis, Compaanlaan No. 3, Gr. Kw., tel. 3124.

C.S.M.

Rederij: P. J. Hesper, tel. 2710.
Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur, kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — 08.00

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 uur tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur A. Voordenhout, tel. 2932.
Bioscoop: Donderdag: „His kind of woman". Boven 16 jaar.

CUROM

Donderdag: 17.30 Op avontuur in de muziek; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 „Nederland zoals het reilt en zeilt"; 20.45 Klassiek Concert; 21.45 Dansmuziek; 22.15 Nieuws en Sluiting.

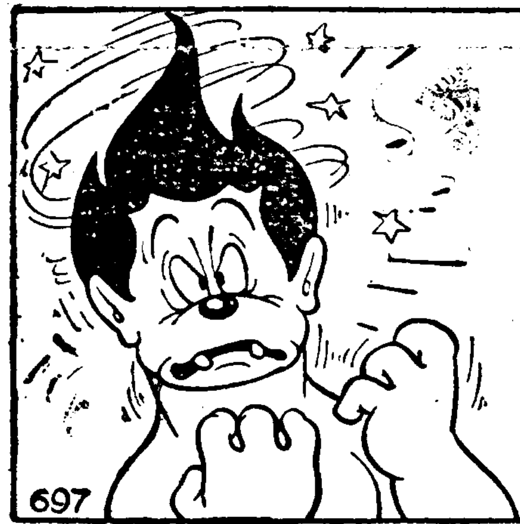
P.C.J.

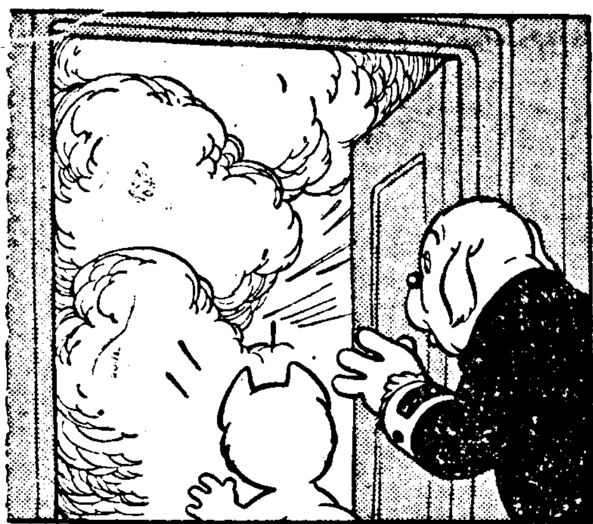
Donderdag: 19.00 Nieuws; 19.10 „Muziek voor iedereen"; 19.30 Nederlandse Kroniek; 19.45 „De Kleine Zaal", het Nederlands Solistenpodium; 20.05 Voor de West met o.m. Zuid-Amerika in het nieuws; 20.30 „Aardbeientijd in Kennemerland"; 20.38 De Vrouw in de muziek; 20.46 Persoverzicht; 20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Donderdag: 17.00 Voor Kinderen; 17.10 Amusementsprogramma; 17.40 Voor de Jarigen op de Antillen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws en Latex; 19.00 Gevarieerde Gramofoonplaten; 19.15 Landbouw voorlichting; 19.25 Trio La Rosa; 19.40 Voor de Oudere Jeugd; 20.00 Advertenties; 20.15 Hawaian Band Suara Pemuda; 20.45 Technische Vraagbaak; 20.55 U vraagt, de Avros draait; 21.25 Nieuws en Sluiting.

1479 **Tom Poes en Solfertje....**

697. Solfertje nam dus een geweldige sprong naar Tom Poes en Joost maar halverwege die sprong gebeurde er iets vreemds. Hij plofte op de grond neer en zijn gezicht vertrok op een rare manier.

„Ta.... umpf....!" zei Solfertje, „Ta.... umpf.... ta!" De zaak was, dat de injectiespuit in zijn maag was beland en hem nu een maaginjectie had gegeven. Dat was natuurlijk niet de bedoeling geweest, maar het bleek, dat de uitwerking precies dezelfde was. De anti-hipolyn van professor Sickbock deed zijn plicht. Wat er nu precies gebeurde, kan ik je niet zeggen omdat er een geweldige rookontwikkeling ontstond. Maar een feit is, dat Solfertje op precies dezelfde vreemde manier als hij ontstaan was ook weer verdween.

Tom Poes en Joost hielden hun looppas in en keken om toen zij een luid gesis hoorden. Alles wat zij zagen was een geweldige rookzuil, die echter snel optrok en toen zij naderbij kwamen was er van Solfertje niets meer te zien! Op de grond lag alleen een injectiespuit en daarnaast een paar stukken van de opgegeten ijskastpoten. Joost was de eerste die iets zei.

„Met uw verlof", sprak hij. „Het komt me voor, dat de jongeheer weg is".

„Hm, ja", zei Tom Poes nadenkend, „het is een vreemde geschiedenis, Joost! Wanneer die spuit en die stukken staal daar niet lagen, zou ik denken, dat het allemaal een droom is geweest. Hm, we zullen eerst heer Bommel maar eens gaan vertellen, wat er gebeurd is. Waar is hij eigenlijk?"

„In de ijskast, met uw welnemen!" zei Joost....

DE VERWORPENE

EEN POOLSE ROMAN

door

Tadeusz Dolega Mostowicz

45)

„Dit is onze laatste heimelijke ontmoeting."

Iets in zijn toon gaf haar te denken.

„Waarom de laatste?" vroeg zij.

„Omdat we morgen gaan vertellen dat we verloofd zijn."

Marysia verbaasde zich.

„Wát zeg je, Leszek," fluisterde zij.

Een plotselinge angst voor wat zou gebeuren greep haar aan. Natuurlijk had zij vertrouwen in Leszek, haar geloof in hem was grenzenloos. maar toch leefde er ergens. ver weg. in haar onderbewustzijn een sterke, trieste twijfel. Ze dacht maar liever niet aan de aankomst. Ze beleefde zo'n heerlijke tijd, dat iedere verandering wel een achteruitgang moest betekenen.

„Ga zitten, liefste," drong Leszek aan. „we hebben vandaag veel tijd nodig om onze plannen te maken."

Zwijgend ging ze achter op de motor zitten. De luchtstroom verdoofde haar altijd een beetje, maar vandaag had zij bijna het gevoel bewusteloos te zijn. Ze had niet gedacht, dat het zo plotseling gebeuren zou, en wist trouwens niet waar de bekendmaking van hun verloving van afhankelijk was. Ze begreep het niet en kon het ook niet begrijpen, want Leszek had na rijp beraad besloten zijn plannen tot nu toe voor haar geheim te houden.

Juist gisteren was zijn plan verwezenlijkt en hij had een formeel contract bij zich. Dit document bevatte een overeenkomst voor drie jaar tussen de ouders en de zoon, op grond waarvan de jonge Czynski productiedirecteur werd op de fabriek, met een niet al te hoog, maar voldoend salaris.

Het was misschien niet zeer nobel deze aanstelling door huichelarij verkregen te hebben, maar hij moest zich van deze list bedienen. Doch omdat hij het weinig edele van die handeling inzag, zweeg hij er tegen Marysia over. Zeker niet ten onrechte vreesde hij, dat het meisje er haar goedkeuring niet aan zou geven zou hebben, daar ze niet zou willen profiteren van het op deze wijze behaalde voordeel. Leszek zelf was er ook niet tevreden over, maar voelde in dit opzicht ook weer geen overdreven gewetenswroeging. Per slot was het een levensstrijd en moest hij voor zijn geluk en dat van Marysia strijden. Hij moest de nodige troeven in de hand zien te krijgen, wat hij ook deed. Hij was wel verplicht zijn ouders eventuele represaillemaatregelen onmogelijk te maken en handelde daarnaar.

Maandag — overlegde hij bij zichzelf — zou hij hun vertellen, dat zijn besluit met Marysia te trouwen onherroepelijk vast stond. Ze zouden dan natuurlijk begrijpen, waarom hij zo gesteld was geweest op dat contract.

„Ja," zou hij hun zeggen, „ik zag het wel aankomen, dat u mijn huwelijk zou willen bemoeilijken, ik ken toch uw voorwaarden wat stand betreft. Het geluk van uw zoon zou pas daarna komen. En u wilt mij natuurlijk dwingen mij naar u te voegen, waarbij u voor geen enkel middel zult terugdeinzen. En daarom zag ik ook geen enkele reden om afstand te doen van verdedigingsmiddelen. Ik heb er trouwens geen misbruik van gemaakt. Drie jaar salaris moet u me natuurlijk betalen, maar ik doe er ook wat voor. Eerlijk en nauwgezet zal ik er voor werken. Nu staat u voor de keus; óf u moet u bij de toestand neerleggen, kennis maken met mijn toekomstige vrouw en haar als een nieuw familielid erkennen, óf ook mij niet langer als uw zoon beschouwen."

Hij begreep heel goed, dat zijn ouders niet onmiddellijk toe zouden geven. Hij wist, dat ze zouden bevelen en dreigen, tranen storten en zich beledigd voelen, misschien zou het wel tot een

ONS FEUILLETON

breuk en openlijke strijd komen. Maar daar was niets aan te doen.

In het diepst van zijn hart koesterde hij de hoop, ten slotte hun toestemming te verkrijgen of het zover te brengen, dat ze ten minste kennis met Marysia zouden willen maken. Hij was er van overtuigd, dat haar charme, haar verstand en goedheid, al deze hoedanigheden, die hij nog bij geen ander meisje had aangetroffen. zeker ook zijn ouders voor haar zouden innemen.

Hoe dan ook, hij was op alles voorbereid en in afwachting van de houding van zijn ouders stelde hij al een verder plan voor de toekomst op.

In ieder geval moest Marysia van morgen af haar betrekking in de winkel opgeven. Als de ouders zich met de wens van hun zoon konden verenigen, zou ze onmiddellijk naar Ludwikowo verhuizen. Zo nict, dan moest ze tot hun huwelijk naar Wilno gaan. Ook daar had hij alles voorbereid. Ze zou een maand bij mevrouw en mijnheer Wacek Korczynski wonen. Wacek was een schoolvriend van Leszek en mevrouw Korczynski zou de verloofde van Leszek, die ze graag mocht, hartelijk ontvangen.

Er bleef nog de bespreking met Marysia van alle problemen, die met haar vertrek in verband stonden, en het afscheid van haar tegenwoordige pleegmoeder. Ze was nog niet meerderjarig en Szkopkowa zou haar, hoewel Leszek daar niet op rekende, moeilijkheden in de weg kunnen leggen. Bovendien was er, als er naar Wilno ging, nog een financiële kant aan de zaak. Hij wist niet of Marysia, die zeker zelf geen geld bezat, er in zou toestemmen om de nodige middelen van hem aan te nemen. Het zou geen groot bedrag zijn. Mevrouw Korczynski zou in Wilno voor de kleren van Marysia zorgen. Later zouden ze dat verrekenen. Voor Wacek, die advocaat was met een goede praktijk, zou dat niet van belang zijn.

Dat alles ging Leszek, al rijdend, door het hoofd. Marysia, die achter hem zat, was ook in haar gedachten verdiept. Als gewoonlijk 's Zondags was de weg leeg. Slechts bij de brug kwamen ze een boerenkar tegen, die door een klein paard getrokken werd. Het paard schrok van de motor en maakte een zijsprong. De koetsier was waarschijnlijk dronken, want in plaats van de teugels aan te trekken sprong hij van de wagen in de greppel. Zijn passagiers viel achter hem aan. Stofwolken onttrokken dit beeld aan het oog, zodat het nauwelijks enige seconden zichtbaar was. Leszek stopte niet, maar het scheen Marysia, dat de passagier haar bekend voorkwam.

Zij vergiste zich niet: de passagier was Zenon Wojdyllo Toen de motor in een stofwolk in een bocht van de weg verdween, werkte Zenon zich met moeite uit de greppel en dreigde de vuist opheffend mompelde hij enige ongezouten vloeken, des te ongezoutener, omdat hij inderdaad dronken was.

Leszek zo min als Marysia hoorde dit. De weg werd breder en spoedig bereikte ze het dichte bos.

Ze sloegen hun tenten op in een weitje in het bos. Hun eenvoudige proviand, die uit vruchten en chocoladerepen bestond lieten ze bij de in het kreupelhout verstopte motorfiets liggen, terwijl ze zelf hand in hand de kant van het ravijn uit liepen. Daar zaten ze altijd. Het ravijn was diep en helde steil omlaag. Diep beneden stroomde een smalle, donkere beek. Vaak zagen ze daar, als ze rustig zaten, de herten die kwamen drinken. Vandaag spraken ze echter en de echo van hun stemmen hield zeker de dieren op een afstand.

„Liefste," zei Leszek, „nu is het uit met onze moeilijkheden. Nog één maand en dan trouwen wij. Ik zie het gezicht van onze brave pastoor al voor mij, als we naar hem toe gaan om hem ons huwelijk aan te kondigen. Zijn gezicht en dat van alle anderen! Dat zal een sensatie zijn."

Hij wreef zich in de handen en Marysia aankijkend vroeg hij: „Ben je boos?"

(Wordt vervolgd.)